

Dvadsiataprva nedel'a po Svätej Trojici nebola v púchovskom evanjelickom zbore obyčajnou nedel'ou. Obyčajnou nebola nielen preto, že na službách Božích si ich účastníci pripomenuli POĎAKOVANIE ZA ÚRODY ZEME, ale aj preto, že služieb Božích sa zúčastnili vzácní hostia. Pozvanie sestry farárky Lenky Rišiaňovej prijali farári - manželia Špánkovci z Třinca, prítomný bol však aj emeritný generálny dozorca doc. Ján Holčík a brat farár Ondrej Rišiaň, ktorý spolu s manželmi Špankovými liturgoval na službách Božích. Sestra farárka Zuzana Szpaková, rod. Špánková bola na službách zvlášť privítaná ako rodáčka z nášho cirkevného zboru, z neďalekých Streženíc.

A práve ona bola slávnostnou kazateľkou. Ako základ výkladu Slova Božieho si vybrala z evanjelia Matúša 13 kapitoly verš 44. „Podobné je kráľovstvo nebeské pokladu skrytému na poli, ktorý človek našiel a skryl. Od radosti nad ním ide, predá, čo má, a kúpi to pole.“ Poznamenala, že úrody zeme získava roľník najstarším remeslom na svete. Už od nepamäti musí obrábať pole v pote tváre, aby dosiahol úrodu. Ale ani to nestačí, lebo zasiate zrnó nie je zárukou, že bude úroda. Roľník túto istotu nemá - stačí, že príde búrka a navnivoč sa obráti námaha. Zdôraznila, že práve roľník stojí rok čo rok tejto pravde najbližšie. Vie, že bez Božej milosti a požehnania nebude ani „Božieho chleba“. Preto by sme mali ďakovať Pánu Bohu, že nám požehnáva naše úrody a prosiť o najväčší dar a poklad – poklad viery.

Po kázni zborový spevokol zaspieval prekrásnu pieseň Sme kvety záhradníka neba... Spoločenstvo v chráme však s radosťou a vďakou Pánu Bohu spievalo i príležitostné piesne. Ako bola napríklad pieseň 363 – „Vďaka Ti Bože nebeský Otče, za krásu sveta, za každý plod, za plné klasy, za poľné kvieťa, za dary zeme, lesov a vôd.“....

E. Luhová

